

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. október 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A 2 rb. befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2012. május 15. napján kihirdetett 12.B.118/2011/6. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. május 15. napján kihirdetett 12.B.118/2011/6. számú ítéletével a vádlottat 2 rb. a Btk. 256. § (1) és (2) bekezdés a) pontja szerinti befolyással üzérkedés büntette és 1 rb. a Btk. 256. § (1) és (2) bekezdés b) pontja szerinti befolyással üzérkedés büntette miatt - halmazati büntetésül 1 év 6 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 250.000 forint vagyonelkobzásra ítélte, valamint kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 6554 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet kihirdetését követően az ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője fellebbezést jelentettek be, felmentés végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 936/2012/1. számú átiratában a fellebbezéssel támadott ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, figyelmet fordított a sértett szavahihetőségének ellenőrzésére is, és a bizonyítékok összevetésével, mérlegelésével, annak eredménye megindokolásával, megalapozott tényállást állapított meg. A vádlott bűnösségére okszerűen következtetett, a cselekmény jogi minősítése, annak indokolása helytálló volt, a kiszabott büntetés a számba vett súlyosító és enyhítő körülményeket helyesen tükrözte. A járulékos kérdésekben hozott rendelkezések is törvényesek voltak.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a felmentés végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az ítélet mindhárom tényállási pont tekintetében megalapozatlan. A harmadik tényállási pontban rögzített cselekményre vonatkozóan bizonyíték - x tanúvallomása kivételével - nem merült fel. A tanú állításai azonban megkérdőjelezhetőek, nem képzelhető el, hogy felismerte a vádlott hangját a telefonban, hiszen korábban nem beszéltek telefonon és egymást

is csak felületesen ismerték. Megállapítható ugyanakkor, hogy bizonyos családi ellentétek is feszültek köztük. Az elsőfokú bíróság ezekkel a körülményekkel nem foglalkozott, nem adta érdemi indokát annak, hogy a hivatkozott előadást - a körülmények ellenére - miért fogadta el aggálytalannak. Az elmondottak alapján a vádlott cselekvősege egyébként is életszerűtlen lett volna. Ha a vádlott telefonált volna, akkor sem lett volna értelme azt nem a saját nevében megtenni. Az a tanú, aki közben érkezett, a beszélgetést valójában nem hallotta, csak a felháborodását érezte. A másik két tényállási pont tekintetében pedig nem nyert kétséget kizáró bizonyítást, hogy a hivatkozott cselekmények nem korábban - esetlegesen: elévülési időn túl - történtek meg. A vádlott igen egyszerű, idős, beteg ember, utcai fülkéből telefonálnia nehezére esik. Nem ismer olyan modern fogalmakat sem, mint például a „cellainformáció”. Mivel nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy az első két tényállási pontban foglaltakat a vádlott elkövette volna, illetőleg a harmadik vádpont tekintetében értékelhető bizonyíték nem áll rendelkezésre, - bebizonyítottság hiányában - a vádlott felmentésére tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás szabályokat betartotta, eleget tett törvényben előírt kioktatási kötelezettségének. A szükséges bizonyítást lefolytatta. Ennek keretében a releváns okirati bizonyítékokat szabályszerűen tette - ismertetéssel - a tárgyalás anyagává. A vádlottat, valamint a tanúkat törvényes formában, kellő terjedelemben kihallgatta. X tanú nyomozati szakban tett vallomását Be.296.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján törvényesen olvasta fel. Az elsőfokú bíróság a vádlott tagadásával szemben a tanú következetes, a többi tanú vallomásaival alátámasztott tanúvallomása, valamint a telefonos híváslista alapján helyesen mérlegelve állapította meg a tényállást, annak mindhárom pontja tekintetében. Ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól mentes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírlata alapján.

A vádlottnak és a védőnek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A vádlott védője a fellebbezésben új tény nem állított, új bizonyítékokra nem hivatkozott, amikor az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadta. A Be.351.§ (1) bekezdésére figyelemmel, a bizonyítékok helyes mérlegelése alapján megállapított tényállás felülmérlegelésére nincs törvényes lehetőség. Az első két tényállási pontban rögzített cselekmény tekintetében aggálytalanul megállapítható volt, hogy azok elkövetési ideje a bűncselekmények elévülési idején belülre estek. A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a harmadik tényállási pont vonatkozásában kifejtett védői álláspontot sem. A tanúnak, mint átlagos képességű embernek nem jelenthet problémát telefonon keresztül egy általa személyesen ismert személy hangját felismerni és azonosítani, ráadásul a telefonbeszélgetés körülményeiből, lefolyásából is ugyanaz a következtetés vonható le.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján a vádlott bűnösségére okszerűen következtetett. Helytálló a cselekmény jogi minősítése is. Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor megállapította, hogy a vádlott cselekményei a befolyással üzérkedés büntettének minősített eseteit valósítják meg. Az első két tényállási pontban rögzített cselekményeiben a vádlott ténylegesen azt a látszatot keltette, hogy van befolyása, és azt érvényesíteni fogja, rendőrt fog megvesztegetni. A vádlott az érvényesítés érdekében kapta a jogtalan előnyt. (Btk. 256. § (1) bekezdés (2) bekezdés a) pont) A harmadik tényállási pont vonatkozásában pedig a vádlott hivatalos személynek adta ki magát (Btk. 256. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont), és így utalt jogtalan előny kérésére. A hivatali befolyással üzérkedés büntette megvalósult annak ellenére is, hogy a vádlott szóban nem közölte kifejezetten a hivatalos személy irányában történő elintézés módját (a harmadik tényállási pont esetében is mindössze arra utalt, hogy „intézzük úgy, mint régen”). Megállapítható, hogy a vádlott olyan félreérthetetlen helyzetet teremtett, hogy az előny adója biztos lehetett benne: az „ügy” megnyugtató rendezése fejében hivatalos személy befolyásolására kerül sor. A vádlott olyan ígéretet tett, amelynek kizárólag a hivatalos személy befolyásolása útján lehetett volna - ellenszolgáltatás fejében - eleget tenni (BH 1997. 569.), illetőleg a harmadik esetben maga ajánlkozott fel hivatalos személyként, a korábbi cselekményekre hivatkozva.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a Btk. 2. §-ra tekintettel helyesen döntött amellet, hogy a vádlottal szemben az elkövetéskor hatályos büntető törvényt alkalmazza. Az elbíráláskor hatályban lévő törvény ugyanis a cselekmények enyhébb elbírálását nem tette volna lehetővé, illetőleg a 2010. július 23. napi hatállyal bevezetett középértékes büntetés alkalmazása a vádlottra nézve éppen hogy súlyosabb büntetés kiszabását irányozta volna elő. A kiszabott halmazati büntetés törvényes. Tekintettel a vádlott büntetlen előéletére, megromlott egészségi állapotára, valamint a bekövetkezett időmúlásra is, az enyhítő szakasz (Btk. 87. § (1) és (2) § bekezdés c) pont) alkalmazása megalapozott volt. A büntetés mértéke a Btk. 37. §-ban rögzített büntetési célok érvényre juttatásához elegendő volt. A kiszabott börtönbüntetés végrehajtása felfüggesztését az elsőfokú bíróság szabályszerűen megindokolta; a felfüggesztő rendelkezés alkalmazása és a próbaidő tartama a Btk. 89. § (1) és (2) bekezdésének megfelel. A kiszabott büntetés törvényes, további enyhítésére a Fővárosi Ítéltábla nem látott lehetőséget. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a bűncselekményekből eredő 250.000 forint tekintetében a Btk. 77/B.§ (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást rendelt el.

A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371.§ (1) (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. október 19. napján

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2012. október 19. napján

Dr. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő